

avšak jen omezeně s výhradami § 11 ex. ř. Chce-li si věřitel společnosti zjednatí exekuční titul, který mu umožňuje vésti bezprostředně a neobmezeně exekuci na soukromé jmění společníka, musí žalovati i společníky osobně. Procesuálně mohou proto býti společníci veřejné společnosti samostatnou stranou vedle spolužalované společnosti. Vzhledem k tomuto právnímu poměru nevztahuje se proto účinek rozsudku proti společnosti na spolužalované společníky tak, jak to má na mysli § 14 c. ř. s. Nehledíc k tomu, mohou spolužalování společníci po případě uplatňovati proti žalovanému nároku samostatné námitky vyplývající z jejich osoby proti žalující straně, takže také z tohoto důvodu nemusí se vztahovati účinek rozsudku proti společnosti na spolužalované společníky. Není tu proto nedílného společenství v rozepři podle § 14 c. ř. s. a nebylo závady proti vydání rozsudku pro zmeškání proti žalované společnosti nebo spolužalovaným společníkům.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jde především o to, zda mohl býti proti žalované společnosti vydán rozsudek pro zmeškání, nebyla-li při prvním roku vůbec nebo řádně zastoupena a byli-li spolužalováni také společníci, kteří se dostavili a projednávali. Jak již nejvyšší soud v rozhodnutí čí. 9241 sb. n. s. obšírně vyložil, není veřejná obchodní společnost podle hmotného práva zvláštním právním podmětem, aniž právníckou osobou, nemá proto soukromoprávní způsobilosti a nemůže býti ve sporu stranou. Stranou jsou jen její společníci. Důsledkem toho působí rozsudek proti veřejné společnosti i proti jednotlivým společníkům. Jsou-li tedy žalováni i veřejná společnost, i veřejní společníci vzhledem k jejich ručení ve smyslu čl. 112 obch. zák., jakž jest tomu v souzeném případě, jde o nedílné společenství v rozepři podle § 14 c. ř. s. a procesní úkony společníků v rozepři činných vztahují se i na společníky liknavé. I kdyby tedy žalovaná společnost nebyla bývala při prvním roku formálně řádně zastoupena a tato závada nebyla bývala odstraněna, nemohl býti proti ní vydán rozsudek pro zmeškání, poněvadž nečinnost, pokud se týče obmeškání její bylo napraveno činností a bedlivostí společníků. Netřeba se tedy vůbec zabývatí otázkou, zda postačila k řádnému zastoupení žalované společnosti procesní plná moc Dr Josefa J-a, podepsaná jediným společníkem Ing. Karlem J-em na základě jeho generální plné moci udělené mu dne 10. května 1926 společností, zejména zda tato generální plná moc byla pravá, zda působila jen v poměru ke třetím osobám a zda snad později byla odvolána.

Čís. 10051.

Byla-li generální plná moc obchodní společnosti podepsána firemně, byla podepsána řádně, třebas jeden z podepsavších byl právě osobou, již byla plná moc udělena.

Obchodní plnou moc udělenou veřejnou obchodní společností může odvolati zase jen společnost, při kolektivním zastupování jen společníci k tomu oprávnění, nikoliv jednotlivý společník.

(Rozh. ze dne 26. června 1930, R II 203/30).

V řízení o žalobě proti firmě K. a R. J. dostavil se za žalovanou firmu k prvému roku advokát Dr. Josef J. Žalobce navrhl vynesení rozsudku pro zmeškání, poněvadž prý Dr. Josef J. jako zástupce žalované firmy K. & R. J. nepředložil plnou moc firemně podepsanou, nýbrž plnou moc Karla J-a, který není oprávněn jednostranně firmu znamenati, a plná moc, kterou firma svého času udělila Karlu J-ovi ke generálnímu zastupování, není prý pravá, a byla odvolána Richardem J-em. S o u d p r v é s t o l i c e návrh zamítl. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, řízení doplnil a ve věci znovu rozhodl. D ů v o d y : Pokud jde o nedostatek plné moci žalované společnosti namítaný žalující stranou, sdílí rekursní soud právní názor prvního soudu, že generální plná moc udělená žalovanou firmou Karlu J-ovi, její pravost předpokládajíc, by ho opravňovala ustanoviti jménem firmy advokáta za zmocněnce ve sporu. Plná moc udělená jménem firmy dvěma společníkům ke kolektivnímu zastupování oprávněným může býti pravoplatně odvolána jen tak, jak byla zřízena, totiž společníky k zastupování firmy oprávněnými. Odvoláním plné moci jen jedním ze společníků oprávněných ke kolektivnímu zastoupení není platnost a závaznost plné moci nikterak dotčena, ani tím, že dotyčný společník ze společnosti vystoupil, nepozbývá taková plná moc právní účinnosti (viz čl. 297 obch. zák.). Stěžovatelkou vytýkanou kusost řízení shledává soud rekursní za opodstatněnou jen v tom směru, že první soudce zjistil popřenou pravost podpisu inž. Richarda J-a st. bez provedení dalších, žalující stranou nabídnutých, důkazů pouze srovnáním s jeho podpisem na plné moci udělené Dr. Vojtěchu K-ovi v jiném sporu. Pro tuto kusost, kterou bude odstraniti v doplněném řízení, bylo stížnosti vyhověti a jak shora rozhodnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu žalobcovu.

D ů v o d y :

Jde jen o to, zda lze pokládati plnou moc Dr Josefa J-a, který při prvním roku vystoupil za žalovanou společnost, za řádnou plnou moc společnosti, třebaže byla podepsána jen jediným společníkem (Ing. Karlem J-em), ač k zastupování a ke znamenání společnosti byli oprávněni vždy jen dva společníci kolektivně, z nichž nad to každý musil přináležeti k jiné z obou rodových větví. Ing. Karel J. předložil generální plnou moc ze dne 10. května 1926, která mu byla udělena společností K. a R. J., a která jest podepsána firemně, při čemž firmu podepsaly osoby k zastupování a ke znamenání firmy tehdy oprávněné, Richard J. starší a Karel J. Byla by tedy tato generální plná moc, předpokládajíc její pra-

vost, podepsána řádně a nevadilo by, že jeden z podepsavších (Karel J.) byl právě osobou, které plná moc byla udělena, neboť podepisoval za firmu, nikoli jen za sebe. Zmocnitelem byla společnost, nikoli on. Podle této plné moci byl Ing. Karel J. zmocněn, by zastupoval společnost ve všech právních věcech u úřadů, zejména, by jménem společnosti vedl rozepře a aby za sebe ustanovil jiného zmocněnce podle svého uznání. Udělil-li tedy ve sporu, o nějž jde, za společnost procesní plnou moc Dr. Josefu J-ovi, jednal zcela ve smyslu své generální plné moci a zastupoval Dr. J. žalovanou společnost s plným právním účinkem, ovšem za předpokladu již uvedeného. Zbývá ještě uvážiti, zda mohl generální plnou moc Karla J-a samostatně odvolati Richard J. starší. I k této otázce odpověděl rekursní soud správně, uznáv, že odvoláním plné moci jen jedním ze společníků, oprávněných ke kolektivnímu zastupování, není platnost a závaznost plné moci nikterak dotčena. Plnou moc obchodní udělenou veřejnou společností může odvolati zase jen společnost, tedy jen ten, kdo jest povolán jednati za společnost, při kolektivním zastupování tudíž jen společníci k tomu oprávnění, nikoli jednotlivý společník. Obdoby výjimečného předpisu čl. 104 obch. zák. o odvolání prokury nelze použiti. Pokud tedy nebyla generální plná moc řádně odvolána, byl by z ní Karel J. za uvedeného předpokladu stále oprávněn a nebylo by mu lze vytýkati obmyslnost. Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, nebylo třeba, aby rekursní soud prováděl důkazy o odvolání plné moci Richardem J-em starším, neboť nebylo tvrzeno, že byl v rozhodné době oprávněn samostatně společnost zastupovati, aniž, že se odvolání plné moci stalo způsobem již zmíněným. Nestačilo-li však rekursnímu soudu zjištění popřené pravosti podpisu Richarda J-a st. pouhým srovnáním s jeho podpisem na plné moci, udělené Dr. Vojtěchu K-ovi v jiném sporu, byl oprávněn, by nařídil provedení dalších důkazů.

Čís. 10052.

Domáhal-li se žalovaný prodloužení lhůty k žalobní odpovědi a jen pro případ, že by žádosti nebylo vyhověno, »z opatrnosti« popřel celý obsah žaloby a navrhl její zamítnutí, lhůta k podání žalobní odpovědi byla pak prodloužena a žalovaný v prodloužené lhůtě nepodal žalobní odpověď, jest vyhověti návrhu na vynesení rozsudku pro zmeškání.

(Rozh. ze dne 26. června 1930, R II 228/30).

Soud první stolice vyhověl žalobcovu návrhu, by byl vynesen rozsudek pro zmeškání žalobní odpovědi žalovaným, a uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Do rozsudku pro zmeškání stěhuje si žalovaná strana jen proto, že podle jejího názoru nenastalo zmeškání, protože prý dne 8. ledna 1930, tedy včas, podala žalobní odpověď. S tímto jejím názorem nelze však souhlasiti. Tímto přípravným spisem žádala stěžovatelka o prodloužení lhůty k podání žalobní odpovědi o tři týdny, protože si prý v původní